

o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním, podle nichž pro potřebu obce mohou býti žádány služby (ruční i potahy neb motorovými vozidly), avšak jen z usnesení obec. zastupitelstva a po předcházejícím schválení vyššího dohlédacího úřadu a jen v případě potřeby naprosto nezbytné. I tímto zákonným ustanovením byla městská rada v Brně, vydávajíc místně policejní nařízení podle § 84 obec. řádu, obmezena, neboť — jak bylo uvedeno — může vydávati tato nařízení jen v rámci platných zákonů. Je-li však podle zák. č. 329/21 Sb. právo požadovati naturální plnění pro obec vyhrazeno usnesení obec. zastupitelstva a vázáno na předchozí schválení vyššího úřadu dohlédacího, překročila městská rada ustanovení tohoto zákona tím, že ve vyhlášce z 20. ledna 1930 uložila sama majitelům domů a pozemků povinnost k určitému naturálnímu plnění ve prospěch obce.

Z těchto úvah, při nichž mohla býti stranou ponechána otázka, zdali naturální plnění, o které šlo v konkrétním případě, mohlo by býti uloženo majitelům domů a pozemků obec. zastupitelstvem podle § 39 zák. č. 329/21 Sb. a mohlo-li by se tak státi se sankcí trestní, plyne, že městská rada k uložení této povinnosti majitelům domů a pozemků podle zákona vůbec oprávněna nebyla; vytyká proto stížnost právem, že v tomto bodě nemá vyhláška z 20. ledna 1930 č. 370/29-VI zákonného podkladu. Byl-li podle této vyhlášky jako normy zakládající zmíněnou povinnost majitelů domů uložen st-li trest, stalo se tak v rozporu s §em 111 ústavní listiny a musilo proto býti nař. rozhodnutí, kterým byl uložený trest potvrzen, zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.295.

Živnostenské právo: * Ošetřování nemocných jest podle čl. V. lit. g) uvozovacího patentu k živn. řádu činností vyňatou z předpisů tohoto zákona.

(Nález z 18. února 1936 č. 10.386/36.)

V ě c: Selma W. v Mor. Ostravě proti rozh. min. obchodu v Praze ze 17. února 1934 o zrušení živnostenského listu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 9. dubna 1918 vydalo okr. hejtmanství v Mor. Ostravě st-lce živnostenský list na svobodnou živnost »ošetřování nemocných« (Krankenpflege) se stanovištěm v Mor. Ostravě, Johannyho ul. č. 19.

Rozhodnutím ze 6. října 1933 zakročil zem. úřad v Brně k návrhu okr. úřadu v Mor. Ostravě na základě § 146 odst. 4 živn. řádu a zrušil z moci úřední zmíněný živnostenský list pro nedostatek zákonné náležitosti, a to z těchto důvodů: »Podle čl. V. lit. g) uvozovacího patentu k živn. řádu se nevztahuje živn. řád na provozování lékařství (lékaři, ranhojiči, zubní, oční lékaři, pomocnice při porodu a babičky atd.) na podniky všelikých zdravotních ústavů včetně porodnic a blázinců, lázní a ústavů na léčení pitím, na lékárnictví, zvěro-

lékařství včetně kleštění dobytka. Tyto činnosti, zaměstnání a podniky jest však posuzovati podle předpisů pro ně platných. Podle toho jest výkon ošetřování nemocných z povolání z předpisů živn. řádu vyloučen, tedy nejen osobní služby ošetřovatelky nemocných, nýbrž i služby pomocnými silami a taktéž podnik zprostředkující publiku služby ošetřovatelek nemocných. O přípustnosti takového podniku rozhodují jediné úřady zdravotní, v poslední instanci min. veř. zdrav. a těl. výchovy; ošetřování nemocných z povolání upravuje pak dosud platné nařízení býv. rak. min. vnitra z 25. června 1914 č. 139 ř. z. Vydalo-li Vám tedy bývalé okr. hejtmánství v Mor. Ostravě živn. list na »ošetřování nemocných«, porušilo tím zákon.»

Nař. rozhodnutím byl tento výměr potvrzen.

O stížnosti uvažil nss toto: — — —

Žal. úřad vychází z názoru, že činnost st-lkou provozovaná, t. j. »ošetřování nemocných« je vyňata z ustanovení živn. řádu podle čl. V. lit. g) uvozovacího patentu a proto také nemohl býti vydán živnostenský list, který předpokládá, že jde o činnost podléhající živn. řádu.

Nss nemohl shledati, že by názor ten neměl opory v zákoně.

Dovoláný předpis zní: »Živn. řád se nevztahuje na provozování lékařství (lékaři, ranhojiči, zubní, oční lékaři, pomocníci při porodu a babičky atd.), podniky všelikých zdravotních ústavů včetně porodnic a blázinců, lázní a ústavů na léčení pitím, lékárnictví, zvěrolékařství včetně kleštění dobytka.«

Z ustanovení toho, zejména z exemplikativního výpočtu různých činností, majících vesměs za předmět určité zdravotní zásahy, podává se úmysl zákonodárcův, aby veškerá činnost na poli zdravotnictví, a to nejenom odborné léčení vykonávané přímo lékaři, nýbrž i ošetřování konané pod dozorem lékařů vůbec, bylo pokládáno za věc veřejného zdravotnictví, ke kterému i podle své povahy náleží, a aby dozor nad ní nebyl svěřen úřadům živnostenským, nýbrž oněm úřadům, jimž náleží péče v oboru zdravotnickém. Při opačném výkladu by se dospělo k tomu, že by úřady živnostenské aspoň v určitém úseku vykonávaly pravomoc v záležitostech, které spadají do oboru úřadů jiných a aplikovaly na ně předpisy, které podle své povahy se na ně nehodí (srov. náleze Budw. A. 11.609/1916).

Ustanovuje-li § 18 odst. 1 nařízení min. vnitra z 25. června 1914 č. 139 ř. z., které bylo vydáno na základě §§ 1 a 2 zákona o organizaci veř. zdrav. služby č. 68/1870 ř. z., že ten, kdo z povolání provozuje ošetřování nemocných, jest povinen před započatím oznámiti to politickému úřadu okr., normuje tím toliko oznamovací povinnost s hlediska zájmů zdravotních, aniž by tím prohlašoval ošetřování nemocných z povolání za živnost, a to za živnost svobodnou, neboť nehledíc k tomu, že ze znění cit. paragrafu nic podobného se nepodává, nedostávalo by se min. vnitra ani podle jeho resortní pravomoci ani podle základu, podle něhož ono nařízení bylo vydáno, příslušnosti, což ostatně stížnost sama vyzdvihuje.

Poukazuje-li stížnost k tomu, že st-lka, resp. její zaměstnanci provádějí též různé práce, které svojí povahou se nejeví jako ošetřování nemocných ve vlastním slova smyslu, jako upravování postele, čištění

těla, podání jídla a nápojů osobám, které vůbec nejsou nemocny, nýbrž toliko staré a slabé, jest okolnost tato zcela nerozhodná vzhledem k tomu, že se zde jedná o zrušení živnostenského listu, znějícího na »ošetřování nemocných (Krankenpflege)«. — — —

Č. 12.296.

Samospráva obecní: * V případech § 12 odst. 1 B dávkových pravidel ve znění vlád. nař. č. 121/26 Sb. (nabývací převod před 1. lednem 1923) podléhá 5 % ní sazbě celý šestinásobek nabývací hodnoty, nezmenšený o 5% nabývací hodnoty.

(Nález z 20. února 1936 č. 7194/34.)

V ě c: Marie H. v Praze a ředitelství státních drah v Praze jménem státní správy železniční proti rozh. zem. úřadu v Praze z 26. října 1933 o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost státní správy železniční zamítá se pro bezdůvodnost. Ke stížnosti Marie H. zrušuje se naříkané rozhodnutí pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 27. února 1933 předepsal magistrát hlav. města Prahy Marii H. a spol. z převodu nemovitostí smlouvou trhovou z 21. února 1930 československému státu (železniční správě) dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí 172.840 Kč 60 hal., a doručil jej ředitelství státních drah v Praze, které se jménem kupující strany zavázalo tuto dávku zaplatiti.

Stížnosti ředitelství státních drah v Praze a Marie H. a spol. do tohoto platebního rozkazu podané sbor hlav. města Prahy pro vyřizování stížností výměrem z 10. května 1933 nevyhověl z těchto důvodů: Stížnost domáhá se toho, aby dávka byla vyměřena tak, že by byla vypočtena 5%ní dávka z šestinásobku přírůstku nezkráceného o 5% dávce nepodléhajících a ze zbytku dávka 25%ní. Požadavek stížnosti není odůvodněn, neboť § 12 odst. 1 ve znění vlád. nař. č. 121/1926 Sb. uváděje přírůstek 600% má zřejmě na mysli přírůstek celkový včetně 5% od dávky osvobozených, což plyne ze srovnání s § 11 odst. 3 dáv. řádu (dod. III. k vlád. nař. č. 143/22 Sb.), kterýžto rovněž zmiňuje se o přírůstku v tomto smyslu, kdežto přírůstek čistý, t. j. zmenšený o 5%, nazývá se »části dávce podléhající«, nikoli přírůstkem v technickém smyslu. Nutno proto 5% dávku počítati ze šestinásobku přírůstku zmenšeného o 5%, zbytek nad 600% přírůstku (nezmenšeného) podrobiti 25% dávce. Opak byl by porušením zásady dávkového řádu, že přírůstek do 5% jest od dávky osvobozen (§ 3 č. 1 a § 11 odst. 3 dáv. řádu).

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím zamítl další odvolání týchž odvolatelů ze správných důvodů výměru v odpor vzatého.